

Bilag 4.

KOMMUNERNES LANDSFORENING.

Den 6. juni 1974.

Ved skrivelse af 3. maj 1974 har finansministeriet på foranledning af folketingets skatte- og afgiftsudvalg anmodet det kommunale skatteudvalg om en kommentar til lovforslag nr. 110 om ændring af ligningsloven.

Forslaget har været behandlet i udvalget, der har afgivet følgende udtalelser:

„Der er i udvalget enighed om, at de kommunale ligningsmyndigheder under visse nærmere forudsætninger vil kunne administrere en regel, hvorefter privatforbruget i særlige tilfælde lægges til grund for opgørelsen af skattepligtig indkomst som angivet i lovforslag nr. 110. Det må således være en forudsætning, at finansministeren fastsætter nærmere bestemmelser om, hvad der ved ligningen skal henregnes til privatforbruget i de tilfælde, hvor det privatforbrugsbegreb, der allerede nu anvendes ved ligningen af erhvervsdrivende, ikke er fast defineret. Når en sådan fast definition ikke hidtil har været påkrævet, skyldes det, at privatforbrugsopgørelserne — bortset fra de tilfælde, hvor skatteansættelsen foretages efter en indirekte opgørelse — kun benyttes som en ligningskontrol for det enkelte år samt ved sammenligning af den på-

gældende skatteydere forhold fra år til år. Udvalget vil kunne pege på en række tvivlsspørgsmål såvel vedrørende privatforbrugsbegrebets indhold som med hensyn til den nærmere vurdering af formuebevægelser og er parat til eventuelt at medvirke ved udarbejdelsen af de nærmere bestemmelser ved anvendelsen af en regel som den i lovforslaget indeholdte.

Der er i udvalget forskellige opfattelser af, hvor belastende en ordning som den omhandlede vil kunne blive for de kommunale ligningsmyndigheder, idet en del af udvalgets medlemmer mener, at reglen bl. a. vil kunne give anledning til vanskelige klagesager. Merarbejdet ved ligningen vil naturligvis være ganske afhængigt af, om privatforbrugsbegrebet bliver defineret på en for skatteyderne let forståelig måde.

Endelig er der i udvalget enighed om, at det vil være ønskeligt, om det i lovbestemmelsen præciseres, at en skattepligtig person, hvis skattepligtige indkomst forhøjes med hjemmel i denne bestemmelse, ikke fortaber de pågældende afskrivninger eller henlæggelser m.v., men umiddelbart får overført disse til et senere regnskabsår.“

Jens Mathiasen.

/ O. Ingvarsen.